

Arrestnummer
C11404 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 3850
Datum van uitspraak
22 november 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1008 2024/VJ11/458

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1008 - 2024/VJ11/458

Not.nr. KO.63.L2.004431/23

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende t
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk door de vaststelling dat de hond American Stafford ondervoed was en dat het dier open wonden had aan de poten, waaruit blijkt dat nagelaten werd om aan de hond de nodige basisverzorging (voldoende kwalitatief voeder) en medische zorgen te bieden, waardoor de hond gedurende een ruime periode fysiek geleden heeft,
(art. 4, § 1 en 36, 3° wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

te op 13 maart 2023.

Eveneens de beklaagde het recht te laten ontzeggen om nog huisdieren te houden voor een periode van drie jaar (art. 40 wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren).

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, kamer I.15, besliste bij vonnis van 11 maart 2024 op tegenspraak als volgt:

“Verklaart de tenlastelegging in hoofde van **BEWEZEN.**

Veroordeelt **voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging tot een GELDBOETE van 150,00 EURO, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1.200,00 EURO, of een vervangende gevangenisstraf van 14 dagen.**

*Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden **uitgesteld** gedurende **3 jaren** vanaf heden wat betreft deze geldboete, doch slechts voor een gedeelte van **100,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 800,00 EURO.*

Ontzegt aar **het recht om huisdieren te houden voor een periode van 3 jaar.**

Veroordeel **tot betaling van:**

- een bijdrage van 1 maal **200,00 EURO**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EURO verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;*
- een bijdrage van **24,00 EURO** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **58,90 EURO**;*
- de gerechtskosten, tot heden begroot op **34,17 EURO**.”*

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, op:

- 15 maart 2024 door de beklaagde
- 19 maart 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 17 oktober 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde **bijgestaan door meester** **advocaat met kantoor te**
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door **advocaat-generaal.**

2.1 De beide verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 11 maart 2024 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de grievenformulieren zijn tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagde duidde nauwkeurige grieven aan met betrekking tot de procedure (reden: schending van de rechten van verdediging, onder meer als gevolg van het niet horen van de gekende eigenaar van de hond), de schuld (de beklaagde vraagt de vrijspraak) en de straf.

Het openbaar ministerie kruiste zowel de rubriek "*Straf en/of maatregel*" als de rubriek "*Andere*" aan, met als reden dat een zwaardere straf aangewezen is. Ook deze grief is nauwkeurig.

2.3 De beide hoger beroepen zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. Er zijn in dit geval geen redenen om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

3.1 Op 13 maart 2023 begaf de politie zich naar tankstation in n na de melding dat enkele jongeren de glazen deur van de shop hadden ingestampt. Ter plaatse trof de politie aan en een hond die erg mager was. wezen allebei de beklaagde aan als eigenaar van het dier. Een eerder ter plaatse gekomen politieploeg was op dat ogenblik bezig de beklaagde te controleren.

De beklaagde verzette zich hevig tijdens die controle en was onder invloed van de drug Flakka. Bij het verhoor na zijn vrijlating liet hij vallen de nieuwe eigenaar te zijn van de hond.

Volgens de verbalisanten was de hond ondervoed, maar niet uitgedroogd. De ribben ter hoogte van de thorax waren duidelijk zicht- en voelbaar, net zoals de sacrale uitsteeksels en de heupbeenderen. Het dier had open wonden aan de poten, te wijten aan de afwezigheid van zachte ondergrond tijdens zijn dagelijkse activiteiten.

De politie nam het dier in beslag en bracht het over naar het dierenasiel. Volgens de chip werd de hond geregistreerd op 13 februari 2021, op naam van

3.2 Op 18 maart 2023 probeerden enkele jongeren in te breken in het dierenasiel. Een van hen was de vorige eigenaar van de op 13 maart 2023 in beslag genomen hond. De jongeren hadden vernomen dat het dier daar was ondergebracht en wilden het er ophalen. Ze beweerden dat de hond al zeker vijf keer was veranderd van eigenaar.

3.3 Bij verhoor op 4 juli 2023 verklaarde de beklaagde dat de hond op het ogenblik van de inbeslagname slechts één dag zijn eigendom was. Hij had van een vriendin, vernomen dat haar ex die hond mishandelde. Hij was niet zeker of haar naam correct was. Daarom is hij de hond gaan ophalen in Het juiste adres herinnerde hij zich niet meer. Hij vernam dat de hond verwaarloosd en mishandeld werd door een druggebruiker.

Hij haalde het dier weg bij de junk, die hem het paspoort van het dier moest afgeven, zo niet zou hij geweld gebruiken.

3.4 Het openbaar ministerie bood de beklaagde aan een minnelijke schikking te betalen, maar de beklaagde ging hier niet op in.

4. Net als de eerste rechter gaat het hof niet in op de vraag van de beklaagde om bijkomend onderzoek naar de vorige eigenaar van de hond te bevelen en om deze te horen op de rechtszitting. Ook volgens het hof is de bewering van de beklaagde dat hij de hond op het ogenblik van de vaststellingen slechts één dag in zijn bezit had, ongeloofwaardig. Tijdens het onderzoek, noch voor de eerste rechter of voor het hof heeft de beklaagde verduidelijkt wie die vorige eigenaar dan wel zou zijn. Hij verstreekte enkel vage, onnauwkeurige gegevens die niet toelaten die vorige eigenaar te identificeren.

Het verhoor van de vorige eigenaar is bovendien irrelevant voor de waarheidsvinding. Het staat immers vast dat de beklaagde in elk geval op 13 maart 2023 eigenaar was van de hond, en er houder van was zoals bedoeld in artikel 4, § 1, Dierenwelzijnswet. Hij had het paspoort van het dier toen bij zich, stelde bij verhoor na afloop van zijn vrijheidsberoving dat hij er de eigenaar van was en ook wezen de beklaagde aan als eigenaar (p. 2*verso* en 3 strafdossier). Daarbij komt dat de beklaagde enkel wordt vervolgd voor feiten gepleegd op 13 maart 2013.

5. De eerste rechter wees er terecht op dat de hond zich op 13 maart 2013 in een erbarmelijke, ondervoede toestand bevond en open, niet verzorgde wonden had aan de poten. Dit blijkt voldoende uit de beschrijving van de verbalisanten en de foto's van het strafdossier (p. 4*verso* strafdossier). De beklaagde betwist die toestand trouwens niet. Dat de beklaagde toen sinds slechts één dag eigenaar zou geweest zijn, neemt niet weg dat hij de plicht had het dier van zodra hij er eigenaar van was geworden, naar een dierenarts te brengen minstens om de wonden aan de poten te laten verzorgen, wat hij niet deed.

De schuld van de beklaagde aan de telastlegging staat daarom vast.

6. Het misdrijf dat de beklaagde pleegde, wijst zoals de eerste rechter pertinent overwoog op een gebrek aan verantwoordelijkheidszin en aandacht voor de behoeften, noden en welzijn van het dier dat hij onder zijn hoede had. Dieren zijn levende wezens met gevoel en specifieke behoeften. Ook zij genieten bijzondere bescherming en maken aanspraak op de nodige zorg. De beklaagde had hier onvoldoende oog voor.

Niettegenstaande zijn jonge leeftijd, heeft de beklaagde een ongunstig strafrechtelijk verleden. Naast één veroordeling door de politierechtbank voor het sturen in geïntoxiceerde toestand, liep hij ook al drie correctionele veroordelingen op voor onder meer diefstal, drugsbezit en inbreuken op de wapenwetgeving.

Rekening houdend met de sociale situatie van de beklaagde, legt het hof hem de hierna bepaalde geldboete op, te verhogen met 70 decimen (maal acht). Om de beklaagde de ernst van zijn misdrijf te doen inzien, moet deze geldboete effectief zijn en is uitstel van de tenuitvoerlegging niet passend.

De vervangende gevangenisstraf die het hof hierna bepaalt, zet hem voldoende aan tot betaling van de geldboete.

De beklaagde heeft in het verleden al getoond niet passend te kunnen instaan voor dieren. Op 12 september 2022 nam de politie een kat van de beklaagde in beslag, omdat de beklaagde niet de financiële middelen had het dier behoorlijk te voeden, laat staan het te steriliseren en te registreren (p. 12 strafdossier). Het hof bevestigt dan ook de beslissing van de eerste rechter om hem een drie jaar durend verbod op te leggen op het houden van dieren.

7. De beklaagde is gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moet de beklaagde de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 decimen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,90 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Overeenkomstig artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1, wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

8. Het hof houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,

- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk;

wijzig het beroepen vonnis **als volgt:**

op strafgebied:

verklaart de beklaagde _____ schuldig aan de enige telastlegging en veroordeelt hem hiervoor tot een **geldboete** van 100 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op **800 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

ontzegt de beklaagde _____ het recht om huisdieren te houden gedurende een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 58,90 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 34,17 euro in eerste aanleg en op 61,60 euro in beroep;

houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

|

Kosten eerste aanleg: **€ 34,17**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 15,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl. (gev. leper):	€ /

€ 56,00

+ 10 % : € 5,60

Totaal : **€ 61,60**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **22 november**

2024 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffie